

BERÄTTELSE IFRÅN JIREJAURE
Fint väder, tung vandring, men ett bra fiske.
Av Anders Långström

Så var det äntligen dags för årets resa. I år blev det i Västerbottens fjällvärld.

Jag, min fru Helene, vår 13-årige son Kjell-Ivar, hans kompis Micke samt våra grönländshundar Suna Sanik's Racing Rana och Sangilar Arctic Wolf skulle nu ut på äventyr.

Vi skulle vandra till Jirejaure. Det ligger mellan Umasjö och Tärnasjön. Vi brukar gå på tur i detta område under vårvinter vilket jag varmt kan rekommendera.

Nu skulle det bli en vandring på ca 12 km. Efter en del planerande och sonens kontroll i Fiskejournalens "nappkalender" för ett säkrare fiske bestämde vi oss för att åka måndagen den 20 juli.

Vi åkte från Lycksele på förmiddag. Stannade i Klippen som ligger ovanför Hemavan för att äta lunch och byta om. Sedan bar det av mot Umasjö och start mot vårt mål.

Det vackra Jirejaure

Första tre kilometrarna är ganska tunga. Hundarna jobbade på bra trots värmen.

Vi hade gjort en färdplan som vi skulle försöka hålla. Gå 40 minuter. Vila 10 minuter. Vara noga med att äta och dricka. Fylla på vattenflaskor till oss och hundarna när vi passerade bäckar.

Kjell-Ivar (till höger) och Micke stod för orienteringen.

Och visst fanns det bäckar. Många bäckar.
Vissa var svårare än andra.

Vid första bäcken kopplade vi lös hundarna och gick över med dem.
När de förstod att det inte var något farligt så gick de över med vagnarna.

Både jag själv och Helene har varit med om en bilolycka för många år sedan som gör att vår förmåga att bära packning är begränsad. När vi nu skulle göra denna vandring så byggde jag vagnar som hundarna kunde dra. Vi hade provat vagnarna hemma för att se att de fungerade i terräng. Varje hund drog ungefär 13 kg last. Jag byggde vagnarna med två olika anspänningar för att se vem som var bäst. Wolf drog med en kombi sele och Rana med en nordisk sele. Den nordiska anspänningen är bättre då den inte belastar hundens

höfter lika mycket som kombi selen gör. Vagnarna fungerade över förväntan i denna oländiga och steniga terräng.

Vi ska prova att träna hundarna med vagn och cykla bakom. Då får jag se om jag måste sätta en broms på vagnen så att man kan bromsa den när man sitter på cykeln. Bromsen kan också vara bra när man vandrar. Ibland var det väldigt jobbigt att bromsa hundarna i utförsbackar. Detta är ju bara prototyper som är byggda i byggplyfa med kvastskäft som skakel.

Nästa vagn ska byggas med plattan och skaklar i aluminium för att få den stadigare och lättare.

En MacGayver lagning med vandringsstaven fick det bli när ena skakeln gick av på vägen hem.

På små slingrande stigar tog vi oss fram.

Efter fem och en halv timmes vandring var vi framme och slog läger.
Med hjälp av hundar och vagnar kunde vi ha med oss kåtan.

Kjell-Ivar och Micke med fångad öring.

Killarnas kunskap och intresse för fiske gjorde att vi fick äta denna underbara fisk.

Kjell-Ivar och Wolf njuter av fjällen.

Suna Sanik's Racing Rana på morgon promenad på fjället.

På vägen hem stannade vi av och tittade på den gamla kåtan som finns vid stigen.

Rana, Helene, Kjell-Ivar (stigfinnaren) och Wolf på väg mot bilen.

Kjell -Ivar med Rana och Wolf när vi tagit rast.

Det är verkligen roligt att få vara med sina grönländhundar i denna underbara natur.
Att få lyssna och höra tystnaden.

På väg mot bilen i Umasjö.

Efter drygt tre timmars vandring är vi framme vid bilen. Trötta, men oerhört tacksamma över att vi fått genomföra detta äventyr med varandra och våra hundar.

Hoppas på fler trevliga äventyr med våra underbara grönländshundar.